

Ongehoorzaamheid ondanks belofte		
Thema	Berouw en wederkeer (On-)gehoorzaamheid Zonde en straf Vergeving	<i>Onderbouw</i> <i>Bovenbouw</i>
Bijbelverhaal	Ongehoorzaamheid ondanks belofte	
Bijbelgedeelte	Jozua 24 en Richteren 2	
Kernteksten	Essenties van het verhaal m.b.t. het thema	
Joz. 24: 14-18	Hier lezen we dat Jozua aangeeft dat hij de Heere zal dienen. Het volk antwoordt daarop dat ook te zullen doen.	
19	Jozua antwoordt het volk dat ze het niet kunnen, vanwege hun zondig bestaan en de heiligheid van God.	
20	Jozua geeft de opdracht om dan de afgoden weg te doen. Hier komen we op het punt dat het volk wel met woorden aangeeft dat ze het willen/kunnen, maar dat de praktijk daarvan niet aanwezig was. We kunnen hiervan leren dat we mooie woorden kunnen gebruiken, maar dat het uiteindelijk om de daden gaat.	
21-27	Het volk belooft het nogmaals en Jozua die wil dit woord als het ware beproeven en stelt een steen, maar indirect God, tot een getuige. Ook laat hij het optekenen in het Wetboek.	
Richteren 2: 1-3	Hierin zien we duidelijk wat nu het volk doet als Jozua gestorven is. Ze doen niet wat ze gesproken hebben.	
en 6-13	De hardnekkigheid van het volk, ook ondanks de straffen.	
14-17	Hier lezen we van berouw en een roepen tot de Heere. Ook zien we dat de Heere weer verlost. Hij is een vergevend God, ja meerdere keren. Dit is tot beschaming van het volk en ook tot voorbeeld voor ons.	
4-5		
Geloofsleer	Heidelbergse Catechismus (HC) zondag 51 vraag en antwoord 126, in deze vraag gaat het over de bede van de schuldvergeving. Dordtse Leerregels (DL) hoofdstuk 5 paragraaf 3 en 5	
Psalm / Lied	Psalm 6: 2 Psalm 14 Psalm 25: 3 Psalm 32: 5 'Dit is het lied van de man die overwon'	
Overige aanwijzingen en adviezen	• In dit Bijbelgedeelte gaat het over lippentaal in tegenstelling tot daden. Wat kunnen we soms makkelijk beterschap beloven en goede voornemens hebben. Duidelijke afspraken zijn dus belangrijk, het kan dus goed zijn om het te noteren en om er ook na verloop van tijd op terug te komen. • Hier zien we ook dat straf nodig is om het volk tot inkeer te laten komen. Er blijkt dan een afkeer te zijn, maar geen totale bekering. Wat is het belangrijk om ook bij pesten te laten weten/voelen wat de ander is aangedaan. Straf moet helpend zijn en het kan ook nodig zijn, zodat er sprake kan zijn van echt vergeven door het slachtoffer. • Duidelijkheid, zorgvuldigheid en concreet zijn in regels rondom pesten en straffen kan er zelfs voor zorgen dat pesten voorkomen wordt.	